

In Search of Common Ground

Long Live Shah
Long Live Reza Shah
Long Live Mosadegh
Long Live Amir Kabir
Long Live Khomeini
Death to Islamic Republic
Death to Shah
Death to Khomeini
Death to ... (feel free and fill in the blank!)

Long live (Zend'e BaAd), Death to (Mord'e BaAd); an all or nothing attitude.

Our history is filled with black or white, yes or no, Zend'e baAd or Mord'e BaAd and as I like to refer to it a single political party culture (tak Hezbi).

Are we truly ready for a multi-party political system? Before we can answer this question we need to perhaps agree as to what a multi-party political system requires and entails.

Thomas Sowell in his book titled "Vision of the Anointed" has a statement that to most people appears as common sense but yet its simplicity and depth of meaning requires much to think about. He states:

"We are all the same except for our differences and we are all different except for our similarities".

Let us think about this statement. In Iran, especially during the last 50 years what have we done to our country as citizens of this great nation? Let us sit back and think!

If I am a monarchist I feel that what Shah and Reza Shah did was absolutely right and no other way should be tolerated. If I belong to Jebh'e Melli I feel that what Mosadegh did was absolutely right and nothing he did was wrong. If I am a supporter of Islamic Republic I feel that Khomeini was Imam and

در جستجوی نکات مشترک

زنده باد شاه
زنده باد رضا شاه
زنده باد مصدق
زنده باد امیر کبیر
زنده باد خمینی
مرگ بر جمهوری اسلامی
مرگ بر شاه
مرگ بر خمینی
مرگ بر (شما خودتان جای نقطه ها را پر کنید)

زنده باد و مرده باد همه یا هیچ همه ما را به اسارت کشیده

تاریخ ما پر است از سیاه و سفید، آری یا نه، زنده باد و مرده باد و آنطوریکه من علاقمند هستم آنرا نام ببرم "یک

سیستم تک حزبی مطلق" آیا همه ما واقعا آماده بهره گیری از یک سیستم چند حزبی هستیم؟ قبل از اینکه بتوانیم برای این پرسش پاسخی پیدا کنیم وظیفه داریم درک کنیم سیستم چند حزبی چه شرائطی را اقتضا میکند.

توماس سونل در کتابی بنام "نگرش هانی از برای تدهین کردن" جمله معروفی دارد که در عقل سلیم بسیاری خوش نشسته و مورد قبول است ولی سادگی و عمق معنی آن برای بعضی دیگر نیاز به تفکر بیشتری دارد؛ او میگوید:

« همه ما مشابه هستیم بجز در موارد اختلاف و همه ما متفاوت هستیم بجز در مواردی که تشابه داریم»

بیانید فکر عمیق تری در این مورد بکنیم. در ایران، بخصوص در طول سالهای 1950 آنچه گذشت و انجام شد چه بود؛ چه کاری ما برای کشور و ملتمان انجام دادیم؟ راست بنشینیم و خوب فکر کنیم.

اگر من یک سلطنت طلب هستم همیشه به این باور باقی مانده ام که رضا شاه بطور مطلق بهترین کار ها را برای ایران انجام داد و هیچکس دیگری قابل قبول نیست مگر راه رضا شاه. اگر به جبهه ملی متعلق هستم تنها کار های مصدق را بهترین میدانم و هیچکس دیگر بر آن ارجحیت ندارد. اما اگر من حامی جمهوری اسلامی هستم تصورم بر

whatever he did was absolutely right and whatever the current government is doing is absolutely correct.

But is that truly the case? Is that a matter of our own prejudices or are they truly realities? Can we truly progress as a nation if we all hold so tightly to our own black or white sense of reality? If we were to truly hold to this type of attitude in our own personal relationships, in dealing with our wives, husbands, children, or colleagues at work, would we be able to succeed in our family or business?

What if we try a little exercise? What if we try real hard to identify only one action that whoever we oppose has done that is right. For example:

- 1: If you believe in monarchy, please identify one action of Mosadegh that was right.
- 2: If you belong to Jebh'e Melli, please identify one action that Mohammad Reza Shah did was right.
- 3: If you believe in the 1979 (1357) revolution and the Islamic Republic, please identify one action that Mohammad Reza Shah did that was right.
- 4: If you feel if Bakhtiar did anything that was good for our country?

All we ask is for you to identify a SINGLE action. Not two actions, but a simple action.

Please realize that for us to be true to our own conscious we have to put ourselves in that time period, feel the constraints facing the very person we oppose, and then think if what they did was, in their opinion something they thought that was going to serve the country or they maliciously wanted to hurt our nation.

The list goes on and on... All we want to do is to find a common ground. Help in finding

این است که خمینی بعنوان امام هرچه انجام داده وحی منزل بوده و هر آنچه که رژیم فعلی انجام میدهد بطور مطلق بهترین است.

اما، آیا همه اینها میتواند بخودی خود درست باشد؟ آیا همه آنها از پیش داوری ها و تعصب های شخصی خودمان ریشه میگیرد و یا واقعا حقیقت دارد؟ آیا میتوانیم بطور ریشه ای انتظار داشته باشیم که بتوانیم باین سیاه و سفید هائی که برای خود ساخته ایم متوسل شویم و ثابت بمانیم؟ اگر حقیقتا میبایست در روابط شخصی نیز به این گونه از رفتار ها وفادار بمانیم، باهمسر و فرزندان خود همانگونه رفتار کنیم یا در کالج و دانشگاه و محل کار از همین روش پیروی کنیم پیروز میشدیم؟

بیانید به یک آزمایش کوچک دست بزنیم. چه میشد اگر برای یکبار هم شده حقیقتا با صداقت شخصی را که تصور ما بر این است که همیشه مرتکب گناه شده را در نظر گرفته و ببینیم چه کار مثبتی انجام داده. بطور نمونه:

- 1- اگر باور ما بر اصول پادشاهی استوار است، خواهشمندم ببینید چه کار مثبتی مصدق انجام داده.
- 2- اگر باور ما بر اساس اصول جبهه ملی استوار است خواهشمندم ببینید چه کار مثبتی محمد رضا شاه انجام داده
- 3- اگر شما باورتان بر این است که انقلاب اسلامی در سال 1979 (1357) بهترین بود، خواهشمندم یکبار هم شده ببینید کدام یک از اعمال محمد رضا شاه درست بوده.
- 4- شما تصور میکنید بختیار کاری انجام داد که منافع کشور و ملت را در نظر داشت؟

آنچه از شما میخواهیم کار دشواری نیست، فقط یک کار مثبت نقطه مقابل را شناسایی کنید. نه دو عمل بلکه یک عمل یا حرکت.

خواهشمندم در نظر داشته باشید برای اینکه نسبت به خود صادق باشیم ضروری است تا در این زمان بسیار کوتاه صداقت کامل را بکار گیریم؛ بکار گیری این قید و اجبار ضروری است تا بتوان شخصی را که ما همیشه نسبت به او غیظ و مخالفت داریم شناخت و دید چه کار مثبتی انجام داده که در زمان خودش تصور میکرد به نفع کشور و ملت بوده یا از روی بد اندیشی و عناد میخواست به کشور و ملت صدمه بزند.

a platform of commonality amongst all of us. Let us do this against all of our prejudices and beliefs.

In a multi-party system we have to learn to find common ground and build on our similarities. Our differences should make us diverse and help us be prepared against unforeseen surprises perhaps not seen by the majority.

My friends, Galileo was one person while the rest of the world was adamantly certain that he was wrong. Today we know it was the rest of the world that was wrong and one person was right. It is very well possible that we are wrong and the very person that we adamantly fight against is right. Let us all keep an open mind and embrace the differences amongst ourselves. Let us build on our similarities.

We encourage you to take a second and vote to the series of questions that are posed on this very subject. We want to simply show if there are any common grounds amongst us.

One last thought- I sure hope one day we all come to terms with this simple concept that Iran belongs to the living. The living can only decide for the living. The dead have no rights. Democracy is the government of the living by the living for the living. Decisions made by the dead can not govern the living! We should let go of our dead and concentrate on ourselves, Iran of today and today's Iranians. We have to have the courage to accept that our children have as much right as we have now to decide for what is right for them.

BA SepaAs
Longevity of Iran is our goal,
Payandeh Iran

این لیست میتواند همچنان ادامه داشته باشد... همه ما بایستی اینکار را بکنیم تا بتوانیم در یک نقطه مشترک باهم به توافق برسیم. بیایید کمک کنیم تا نقطه مشترک یا سکوی مشترکی را که میتوانیم نقطه نظر های همگن خود را در آنجا بهم پیوند دهیم را پیدا کنیم. بیایید این کار را در مورد تک تک تعصبات و قید ها و باور های شخصی خود انجام دهیم.

در یک سیستم چند حزبی وظیفه داریم نکات مشترکی را که تشابهات همگانی ما را در بر میگیرد را شناسایی کنیم. تفاوت های ما، ما را گونه گون میکند و به ما یاری میدهد تا برای پیشبینی نشده های غیر منتظره که فقط توسط توده ها (همگان) دیده میشوند راه حل پیدا کنیم.

یاران من، گالیله یک نفر بیشتر نبود، آنهم درست در هنگامه ای که تمام دنیای اطراف او بی وقفه و بدون دلیل معتقد بود که "او" اشتباه میکند. اما امروز ما میدانیم که تمام دنیا در مورد او اشتباه میکرد و همان یک نفر درست میگفت. ممکن است امروز هم ما در اشتباه باشیم و اشخاص دیگری که ما با اصرار میگوئیم در اشتباه هستند درست میگویند. بیایید همه خرد اندیش باشیم و اختلافات را بین خود پذیرا باشیم. بیایید تشابهات خود را پیدا کنیم.

ما به شما اصرار داریم و تشویقتان میکنیم تا یک لحظه فکر کنید و تعصب را کنار گذاشته به یک سری از سنوآل هائی فکر کنید که میتواند در این مورد پرسش شوند. ما میخواهیم بسادگی به شما نشان دهیم که بسیار نقاط مشترکی بین ما وجود دارند.

و اما آخرین اندیشه ای که میخواهم با شما شریک شوم- امید وارم روزی برسد که تک تک ما به این عقیده و روش کلی برسیم که درک کنیم ایران به زنده ها تعلق دارد. فقط زنده ها در مورد زندگی میتوانند تصمیم بگیرند. مردگان حقی در این دنیا ندارند. دموکراسی خلافت زندگان است و حکومت جمعی زنده ها بر زنده ها. تصمیم های گرفته شده توسط مردگان پیشین نمیتواند حاکم باشد! بر ماست که رفتگان را فراموش کنیم و به خود فکر کنیم به ایران امروز و ایرانیان امروز. ما بایستی این جسارت را پیدا کنیم که بپذیریم فرزندان ما همان اندازه نسبت به انتخاب ها حق دارند که ما به خود حق میدهیم.

با سپاس
جاودانگی ایرانمان آرزوست
پاینده ایران